

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118276455
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6118276455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50496166, so sídlom: Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, zastúpeného splnomocneným zástupcom: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom: Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpenému splnomocneným zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, Bratislava - Staré Mesto, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 515,54 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 515,54 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 515,54 € od 23.03.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica postúpil tunajšiemu súdu vec žalobcu Náhradné vozidlo, s.r.o. proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 515,54 Eur s prísl., ktorá žaloba bola tunajším súdom prijatá dňa 12.07.2018 (v zmysle potvrdenia č.l. 111).

Oboznámením sa so spisom v postúpenej veci tunajší súd zistil nasledovné:

Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní sp. zn. 8Up/318/2018 prijatým Okresným súdom Banská Bystrica dňa 14.05.2018 (potvrdenie č.l. 22 spisu) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 515,54 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 515,54 € od 23.03.2018 do zaplatenia.

Na odôvodnenie návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol, že dňa 27.12.2017 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Opel Meriva, EČV: XZXXXXX, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený A. B. (ďalej len „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Irisbus Crossway, EČV: C., v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovaného.

Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9565247167 (9527048618). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o

nájme dopravného prostriedku č. 107/2017 zo dňa 27.12.2017, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Hyundai i20, EČV: D..

Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2018010 zo dňa 25.01.2018, splatnú dňa 01.02.2018 na sumu 1.200,- eur s DPH. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 27.12.2017 do 25.01.2018, t.j. 30 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 39,- eur s DPH. V sume 1.200,- eur s DPH je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur s DPH.

Poškodený zároveň dňa 25.01.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9565247167 (9527048618) zo dňa 27.12.2017 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.200,- eur s DPH, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu.

Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 31.01.2018.

Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 09.03.2018 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 07.03.2018 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 14.03.2018 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 684,46 eur s DPH.

Krátenie poistného plnenia bolo zo strany žalovaného dôvodené vlastným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala výška denného nájomného predstavovať len 25,- eur s DPH za deň. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, a to aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Takto určené poistné plnenie bolo ďalej znížené o svojvoľný odpočet za pevné náklady na prevádzku poškodeného vozidla a odpočet za údajné zhodnotenie.

Náklady vo výške 1.200,- eur s DPH boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil.

Žalobca si súčasne uplatnil úroky z omeškania s odôvodnením, že dňa 07.03.2018 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti a so zvyškom poistného plnenia je teda žalovaný v omeškaní odo dňa 23.03.2018, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok vo výške 515,54 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 1.200,- eur s DPH uvedenej na faktúre č. 2018010 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 684,46 eur s DPH.

Žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojil nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

Zmluvou o nájme č. 107/2017 uzatvorenou dňa 27.12.2017 (č.l. 9) medzi spoločnosťou Náhradné vozidlo, s.r.o. ako prenajímateľom a A. B. ako nájomcom bol dojednaný nájom osobného automobilu: Hyundai i20, EČV: D. na dobu od 27.12.2017 do 25.01.2018. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 39,- € za jeden deň.

Z Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 107/2017 (č.l. 10) súd zistil, že dňa 27.12.2017 bolo náhradné vozidlo nájomcom prevzaté a dňa 25.01.2018 bolo náhradné vozidlo vrátené.

Z faktúry č. 2018010 vyhotovenej dňa 25.01.2018 (č.l. 12) dodávateľom: Náhradné vozidlo s.r.o. odberateľovi A. B., splatnej dňa 01.02.2018 súd zistil, že za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 107/2017 bola fakturovaná suma 1.200,- €, ktorá pozostávala zo sumy 30,- € ako poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla a sumy 1.170,- € za nájom vozidla, vypočítanej ako násobok nájomného 39,- € za 1 deň a počtom dní, za obdobie od 27.12.2017 do 25.01.2018.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej podľa § 524 a násl. OZ dňa 25.01.2018 (č.l. 13) medzi spoločnosťou Náhradné vozidlo s.r.o. ako postupníkom a A. B. ako postupcom súd zistil, že predmetom zmluvy bolo postúpenie pohľadávky postupcu voči: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance

Group, IČO: 00 585 441, ako likvidačnému zástupcovi, ktorý riešil škodu spôsobenú vozidlom zn. Irisbus Crossway, EČV: C. vo výške 1.200,- € s DPH z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., a to nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 27.12.2017 na vozidle E. F., EČV: XZXXXXX. Odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala podľa bodu 4. zmluvy sumu 1.200,- € s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 2018010 vystavenej Náhradným vozidlom ako prenajímateľom a postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. G. H., EČV: D..

Postupca oznámil listom zo dňa 25.01.2018 (č.l. 16) postúpenie pohľadávky v zmysle zmluvy zo dňa 25.01.2018 poisťovni KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group a zároveň vyzval poisťovňu na plnenie pohľadávky na účet postupníka.

Čestným prehlásením zo dňa 25.01.2018 prehlásil A. B., že mal od spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o. prenajaté náhradné vozidlo zn. G. H., EČV: D. na dobu od 27.12.2017 do 25.01.2018 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poisťnej udalosti č. 9565247167 zo dňa 27.12.2017 v autoservise až do vystavenia krycieho listu poisťovňou. Podpísaný zároveň prehlásil, že po uvedení doby nemal k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný (č.l. 15).

Žalobca si u poisťovne uplatnil listom zo dňa 22.12.2017 (č.l. 17) náhradu škody z postúpenej pohľadávky vo výške 1.200,- € s DPH podľa ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., keď spoločnosť žalobcu v postavení postupníka má v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. priamy nárok na náhradu škody voči poisťovateľovi z titulu vzniku škody pri poisťnej udalosti č. 9565247167 s tým, že poškodená osoba mala prenajaté vozidlo v nevyhnutne potrebnej dobe počas opravy poškodeného motorového vozidla. Výška uplatňovaného nájomného za prenajaté osobné motorové vozidlo je preukázateľnou skutočnou škodou. Cena nájmu je cenou obvyklou pohybujúcou sa na trhu v danej lokalite.

Z Oznámenia žalovaného zo dňa 09.03.2018 (č.l. 19) adresovaného žalobcovi súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 07.03.2018 ukončil šetrenie poisťnej udalosti, na základe ktorého predkladá výpočet výšky plnenia a poukazuje poisťné plnenie na základe predložených dokladov na účet Náhradné vozidlo, s.r.o. vo výške 684,46 €.

V zmysle výpočtu výšky plnenia (č.l. 20) poisťovňa od sumy 1.200,- € vyúčtovanej za prenájom náhradného vozidla faktúrou č. 2018010 odpočítala sumu 30,- € ako nesúvisiacu položku (poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla), sumu 420,- € ako neprimerané náklady za náhradné vozidlo (priznaná sadzba 25,- € / deň), priznaná suma tak predstavovala 750 €, od ktorej bola ešte odpočítaná suma 54,80 € za zhodnotenie (amortizáciu), čím poisťovňa dospela ku skutočnej výške škody s DPH – 695,20 €, od ktorej ešte odpočítala sumu 10,74 € ako pevné náklady na prevádzku poškodeného vozidla a výsledné poisťné plnenie tak predstavuje 684,46 €.

Z detailu pohybu na účte (č.l. 21) súd zistil, že na účet špecifikovaný v detaile pohybu na účte bola dňa 14.03.2018 zúčtovaná platba platiteľa: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, vo výške 684,46 €.

Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní sp. zn. 8Up/318/2018 dňa 21.05.2018 platobný rozkaz (č.l. 73), ktorým návrhu na vydanie platobného rozkazu v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný podal proti platobnému rozkazu dňa 06.06.2018 odpor (č.l. 80), na odôvodnenie ktorého uviedol, že považuje žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný, v celom rozsahu ho neuznáva. Faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve.

Žalobca neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. Tento nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, ani z Občianskeho zákonníka.

Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň podľa ods. 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“

V tomto smere mal žalobca v žalobnom návrhu v časti Opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. o vinníkovi škodovej udalosti a o samotnom priebehu škodovej udalosti. Žalobca údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce.

Žalobca niektoré dôkazy, na ktoré sa odvoláva, ani len nepredložil spolu so žalobným návrhom. Konkrétne napríklad neboli predložené všeobecné obchodné podmienky žalobcu, ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o nájme.

Zároveň nie je zjavné, kto a kedy ručne dopísal do Zmluvy o nájme dobu skončenia nájmu, pričom žalovaný má za to, že k realizácii uvedeného došlo zjavne až po podpise Zmluvy o nájme.

Žalobca k Zmluve o nájme predložil Protokol o prenájme náhradného vozidla, z ktorého nie je ani len zjavné, na akom mieste došlo či už k prevzatíu náhradného vozidla poškodeným od žalobcu, alebo k následnému odovzdaniu náhradného vozidla poškodeným žalobcovi.

Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 25.01.2018 (ďalej len „Čestné prehlásenie“) síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu prenajaté náhradné vozidlo po dobu od 27.12.2017 do 25.01.2018 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný (nehovoriac už o jeho preukázaní), preto ho žalovaný považuje za zjavne účelový. Argumentácia žalobcu, ako aj poškodeného v jeho Čestnom prehlásení, že vozidlo poškodeného muselo byť údajne umiestnené v autoservise z dôvodu vystavenia krycieho listu, je účelová a ničím nepodložená. Žalobca v tejto otázke absolútne neunesol dôkazné bremeno.

Žalovaný poukázal na Oznámenie o poistnom plnení, v zmysle ktorého bolo žalobcovi zo strany žalovaného, bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti, poukázané plnenie v sume 684.46 eur, čo potvrdil aj samotný žalobca.

Akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

Žalobca vo svojom podaní (č.l. 92), v ktorom sa vyjadril k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu, navrhol, aby súd pokračoval v konaní vedenom pod sp. zn. 8Up/318/2018 a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 515,54 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

Žalobca považuje odpor podaný žalovaným za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky.

Žalobca odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore od ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1498.)

Žalobca faktúrou č. 2018010 zo dňa 25.01.2018 uplatnil za prenájom vozidla zn. G. H. podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 107/2017 sumu vo výške 1.200,- eur voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.01.2018, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok.

Žalobca poukázal na závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017.

Tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), ani z Občianskeho zákonníka, je v celom rozsahu nepravdivé.

Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z právneho hľadiska totiž ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením veci – t.j. „nabúraného“ vozidla poškodeného.

Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ, alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia).

Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia.

Žalobca má za to, že v rozsahu uplatnenia nároku na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla je postačujúca špecifikácia škodovej udalosti a vozidla, ktorým bola škoda spôsobená tak, ako ju uviedol v 1. bode žalobného návrhu, nakoľko rozhodujúcimi skutočnosťami sú najmä opis zmluvného vzťahu poškodeného so žalobcom a postup žalovaného pri likvidácii nároku na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla. Tvrdenia žalovaného o nedostatkoch obsahových náležitostí žalobného návrhu sú v danom prípade bez právneho významu, nakoľko zo žalobného návrhu, ako i k nemu doložených dôkazov vyplývajú všetky rozhodujúce skutočnosti.

V rozsahu nároku na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla je rozhodujúci moment vybavenia nároku na náhradu škody na poškodenom vozidle (poskytnutie poistného plnenia za opravu poškodeného vozidla), ktorý priamo ovplyvňuje výšku nároku z titulu prenájmu náhradného vozidla. Nakoľko nárok na náhradu škody na poškodenom vozidle bol zlikvidovaný v súlade so zákonom o PZP a OZ, žalobca by považoval bližšiu špecifikáciu žalovaným spomínaných údajov za potrebnú len za predpokladu spornosti priebehu dopravnej nehody, prípadne spornosti o tom, kto je jej vinníkom.

Ak žalobca Zmluvou o nájme č. 107/2017 zo dňa 27.12.2017 preukazoval vznik zmluvného vzťahu medzi ním a poškodeným, je bez právnej relevancie, že k žalobe neboli doložené všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Pre úplnosť ich žalobca predkladá spolu s týmto podaním.

K žalovaným namietanej ručne dopísanej dobe skončenia nájmu v Nájomnej zmluve č. 107/2017 žalobca uviedol, že v zmysle OZ nájomný vzťah vzniká v okamihu, keď sa zmluvné strany dohodli o podstatných zložkách zmluvy, ktorými sú predmet nájmu a nájomné. Doba nájomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohovorovaná nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájomný pomer skončí, pričom v dobe dojednania takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane.

V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda, alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané.

Argumentácia žalovaného v súvislosti s otázkou, či vôbec bol prenájom náhradného vozidla nutný, je účelová a bezpredmetná, keďže žalovaný touto argumentáciou spochybňuje samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel, ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečovaním svojich súkromných i pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

Pokiaľ žalovaný rozporuje skutočnosť, že vozidlo poškodeného muselo zotrvať v autoservise až do vystavenie krycieho listu, táto argumentácia je účelová a bezpredmetná, nakoľko v tomto konaní nie je spornou doba prenájom náhradného vozidla. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z Výpočtu výšky plnenia, ktorý je súčasťou Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 09.03.2018.

Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 09.03.2018 vyplýva, že za primeranú sadzbu denného nájomného žalovaný považoval sumu 25,- eur. K uvedenému postupu žalovaný v rozpore so zákonom doposiaľ neposkytol podrobnejšie vysvetlenie. Naopak, z cenníka žalobcu vyplýva sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo G. H., porovnateľné s poškodeným vozidlom (E. F.) vo výške 39,- eur s DPH. Napriek tomu, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé, či je uvádzaná cena finálna, žalobca súdu predkladá cenníky konkurenčných autopožičovní v žilinskom regióne, z ktorých vyplýva sadzba denného nájomného za vozidlo porovnateľné s poškodeným vozidlom vo výške 40,80 eur s DPH a 42,- eur s DPH.

Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017 sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015 sp. zn. 2Cob/134/2014).

K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, odpočtu tzv. prevádzkových nákladov a amortizácii žalobca uviedol:

Z cenníka žalobcu vyplýva, že poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájom a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť.

Z procesnej obrany žalovaného nevyplýva, na základe akého právneho podkladu žalovaný krátil poistné plnenie o tzv. prevádzkové náklady práve vo výške 10,74 eur.

Položka 30,- eur a položka 10,74 eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukázal žalobca na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017.

Vo vzťahu k zmene technickej hodnoty vozidla (amortizácii) odpočítanej od nákladov na použitie náhradného vozidla pri likvidácii poisťnej udalosti v sume 54,80 eur poukázal žalobca na závery vyplývajúce z rozsudku NS SR sp. zn. 2Obdo/48/2012 z 28.3.2013, podľa ktorých:

„V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby sa obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca nútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t.j. že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzky - schopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem leadere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákonnej úpravy je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je aj v zhode so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle Článku 46 Ústavy SR a Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 515,54 eur s príslušenstvom na náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

Žalobca k svojmu podaniu pripojil cenníky požičovní motorových vozidiel (č.l. 100, 101):

spol. SetCar sk a.s., podľa ktorého sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlo predstavuje sumu 42 eur;

spol. MK Car s.r.o., podľa ktorého sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlo predstavuje sumu 40,80 eur.

Žalovaný na výzvu súdu zo dňa 07.08.2018 na vyjadrenie sa k podaniu žalobcu (č.l. 92) v podaní doručenom súdu dňa 11.10.2018 (č.l. 122) vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina. Zároveň sa vyjadril vo veci samej a poukázal, že pokiaľ žalobca vo Vyjadrení poukazuje na judikatúru, ktorá má byť v jeho prospech, tak ale žalobca od uplatňovaného nároku zjavne neodpočítal náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla (ak by k jeho poškodeniu nedošlo), pričom túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nezdôvodnil.

Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka, nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom

a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka.

K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky, ako to uvádza žalobca. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní.

V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008:

„Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky malo byť (podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

Na základe vyššie uvádzaných skutočností sú žalobcom uplatnené nároky nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné. Žalovaný navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

Súd z dôvodu vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina postúpil vec na Okresný súd Bratislava I. podľa ust. § 14 Civilného sporového poriadku, ako súdu miestne príslušnému v zmysle ust. § 13 v spojitosti s § 15 ods. 1 CSP a s poukazom na ust. § 41 CSP.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 11NcC/23/2018-138 zo dňa 19.12.2018 na základe nesúhlasu Okresného súdu Bratislava I. s postúpením veci rozhodol tak, že na konanie je miestne príslušný Okresný súd Žilina.

Žalobca sa podaním zo dňa 21.12.2020 doručeným súdu dňa 21.12.2020 (č.l. 156) vyjadril k podaniu žalovaného zo dňa 11.10.2018.

Vo vzťahu k namietanému nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu a k vzniku škody poukázal žalobca na obsah Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.01.2018 uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v bode 5, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. Predmetná zmluva zahŕňa dva právne úkony – jednak postúpenie budúcej pohľadávky a taktiež započítanie vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného, v dôsledku čoho jej podpisom reálne došlo k odčerpaniu majetkových hodnôt z majetku poškodeného a k vzniku škody, ktorej náhrada je predmetom tohto konania. V nadväznosti na to možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), vo výške žalovanej istiny v sume 515,54 eur.

V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie – započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne.

Momentom uzavretia predmetnej zmluvy došlo k účinkom platného postúpenia pohľadávky, pričom zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia.

Žalobca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax a na Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, v ktorom súd v obdobnej veci medzi obdobnými stranami sporu dôvodil:

„Krajský súd sa tak nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej veci. Táto legitímácia vyplýva, nielen zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi. Rovnako sa nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že poškodený postupoval neexistujúcu pohľadávku. Na základe opakovaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že poškodený uhradil nájomné žalobcovi titulom zmluvy o nájme č. 139/2018 z 09.11.2018 formou započítania (čo je aj jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku, resp. spôsobov úhrady podľa § 580 OZ v spojení s § 581 ods. 3 OZ. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítajú. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu.“

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a obsah zmluvy o postúpení pohľadávky predloženej súdu spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu bol zo strany žalobcu jednoznačne preukázaný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére.

Pokiaľ žalovaný v jeho vyjadreniach rozporoval jednotlivé skutočnosti, s poukazom na ktoré krátil poistné plnenie, v zmysle § 151 CSP je popretie skutkových tvrdení protistrany účinné, ak strana uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, pričom v spojení s čl. 8 CSP je strana povinná podoprieť svoje tvrdenie dôkazmi. Postup zo strany žalovaného pri stanovení výšky denného nájomného však nebol podložený nijakými dôkazmi ani argumentáciou, vzhľadom k čomu je krátenie poistného plnenia neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Takýto postup nemožno akceptovať, keďže ide z jeho strany len o nepreukázané tvrdenia a preto je jeho procesná obrana absolútne neúčinná. Naopak

žalobca v konaní predložil cenové ponuky odôvodňujúce primeranosť výšky nájomného za náhradné vozidlo.

Zo strany žalovaného došlo takisto k zníženiu poistného plnenia o sumy 54,80 eur a 10,74 eur, ktoré majú predstavovať odpočet za zhodnotenie a pevné náklady na prevádzku poškodeného vozidla. Žalovaný však odpočet týchto položiek nijako nevysvetlil, neuviedol, akým spôsobom dospel k ich výpočtu a ani v tomto smere neprodukoval nijaké dôkazy, ide preto o neoprávnené a ničím nepodložené krátenie poistného plnenia. Žalobca má za to, že takýmito nákladmi by mohli byť len náklady na PHM, ktoré však poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného.

Žalovaný takisto svojvoľne a bez akéhokoľvek dôvodu, či vysvetlenia krátil poistné plnenie o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur, pričom ani tento postup nepodložil nijakými dôkazmi, ani argumentáciou. Položka 30,- eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody.

Je všeobecne akceptovateľné, že prenajímateľovi vznikajú náklady v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a prípravou vozidla očisteného pre ďalšieho klienta, z toho dôvodu je úplne prirodzené, že nielen žalobca ale aj iné autopožičovne fakturujú spolu s nájomom poplatok za služby nevyhnutne spojené s nájomom. Navyše predmetný poplatok bol medzi zmluvnými stranami riadne ústne dojednaný pri uzatvorení zmluvy o nájme, v dôsledku čoho má tento hmotno-právny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného nájomnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom a z hľadiska nutnosti a účelnosti jeho vynaloženia, a teda dôvodnosti jeho uplatnenia v rámci náhrady škody je i táto časť krytá príčinou súvislosťou spojenou so vznikom dopravnej nehody.

Vo vzťahu k dôvodnosti tohto nároku by mal súd taktiež ziať do úvahy, že pri dopravnej nehode sa nejedná o bežný, plánovaný nájom vozidla, ale o náhodnú udalosť, keď je poškodený náhle vinou inej osoby vystavený skutočnosti, v dôsledku ktorej je obmedzený v užívaní svojho motorového vozidla. V takejto situácii by následne musel vynaložiť ďalšie náklady, napr. na zabezpečenie odvozu vozidla do opravy, vyzdvihnutie opraveného vozidla, vyzdvihnutie a odovzdanie prenajatého vozidla, a to vo forme nákladov na taxislužbu alebo prostriedky hromadnej dopravy. Zároveň aj takéto náklady by boli nepochybne súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou a na ktoré by poškodený mal nárok. Žalobca však poskytuje svojim klientom komplexné služby zahŕňajúce administratívu a zároveň pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Uvedené v praxi znamená, že žalobca dané vozidlo privezie, odovzdá poškodenému a po skončení nájmu vyzdvihne priamo na mieste určenom poškodeným, v mnohých prípadoch v mieste jeho trvalého pobytu, resp. v autoservise pri vyzdvihnutí opraveného vozidla, v dôsledku čoho poškodený nemusí vynaložiť ďalšie náklady na prepravu v súvislosti s odstraňovaním následkov škodovej udalosti. Na druhej strane je samozrejmé, že žalobca musí pri vykonávaní uvedených činností vynaložiť určité náklady (a to napr. náklady na pohonné hmoty, cena práce osoby, ktorá vozidlo pripraví k prevzatíu a vyzdvihne po skončení nájmu atď.) Vzhľadom na uvedené preto predmetný poplatok uplatnený žalobcom je odôvodneným nárokom a tento je nepochybne súčasťou skutočnej škody vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

Nárok žalobcu je dôvodný i v časti uplatneného príslušenstva.

Ukončenie prešetrovania poistnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany

poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o PZP. Zmyslom vyššie označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenie poisťovne často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania.

Teda v situácii, že zodpovednosť škodcu za spôsobenú škodu nie je sporná, škoda je riadne vyčíslená a podložená relevantnými podkladmi, je dôvodný nárok žalobcu sankcionovať odopretie poskytnutia poistného plnenia v podobe úrokov z omeškania.

Žalobca poukázal na rozhodovaciu prax súdov, napr. Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.3.2020, sp. zn. 8Co/24/2020, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.8.2020, sp. zn. 7Co/58/2020, či rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, kde pri obdobných skutkových okolnostiach súd konštatoval:

„Podľa názoru odvolacieho súdu sa ustanovenie § 11 ods.8 z.č.381/2001 Z. z. týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods.6 predmetného zákona riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, no nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru poskytnúť poistné plnenie. Dovedené ad absurdum – pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru súdu nemohol byť v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorý sa stal veriteľom nie na základe svojej vôle, ale nútene – nedobrovoľne v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu, naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl.12 ods.1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl.20 Ústavy). Vedený týmito úvahami sa odvolací súd nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 z 22.11.2018 a priznal žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania.“

Súd vyzval právneho zástupcu žalovaného svojou výzvou zo dňa 21.01.2021 (č.l. 193) na vyjadrenie sa k podaniu žalobcu zo dňa 21.12.2020, ktorá výzva bola právnemu zástupcovi riadne doručená (v zmysle doručky na č.l. 194). Žalovaný sa k výzve súdu nevyjadril.

Súd vo veci nariadil na deň 24.02.2021 pojednávanie.

Strany sporu boli pred pojednávaním z dôvodu mimoriadnej situácie v súvislosti s pandémiou COVID-19 vyzvané súdom na oznámenie, či súhlasia s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti v prípade pokračovania vyhláseného núdzového stavu.

Strany na uvedenú výzvu oznámili súdu, že súhlasia s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti, a to strana žalobcu podaním doručeným súdu dňa 05.02.2021 (č.l. 200) a žalovaná strana podaním zo dňa 22.02.2021 (č.l. 206).

Žalovaný zároveň v podaní zo dňa 09.02.2021 navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

Súd vykonal dňa 24.02.2021 pojednávanie. Mal za to, že podmienky pre vykonanie pojednávania boli splnené. Pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti sporových strán a ich zástupcov, na základe súhlasu oboch sporových strán, v súvislosti s pandemickou situáciou a zákazom vychádzania, na základe nasledovnej právnej úpravy:

podľa uznesenia vlády SR č. 49/2021 Z.z., ktorým bol od 08.02.2021 predĺžený núdzový stav o 40 dní, t.j. do 19.03.2021;

podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v zmysle ktorého:

V čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Všeobecne záväzným právnym predpisom v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. je Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 22. januára 2021 č. 24/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávani, hlavných pojednávani a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, v znení vyhlášky č. 91/2021 Z.z., ktorou došlo k predĺženiu účinnosti vyhlášky č. 24/2021 Z.z. do 31. marca 2021. Na toto konanie sa vzťahuje ust. § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky č. 24/2021 Z.z., podľa ktorého:

V čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania v civilnom sporovom konaní a v civilnom mimosporovom konaní, ak strany sporu alebo účastníci konania súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

Z uvedeného vyplýva, že pojednávanie v predmetnej sporovej veci bolo možné vykonať:

len v neprítomnosti sporových strán a ich zástupcov,

a zároveň len vtedy, ak strany s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti súhlasili.

Ako to súd uvádza vyššie, vzhľadom na stranami výslovne prejavovaný súhlas s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti boli nepochybne podmienky pre vykonanie pojednávania splnené.

Zákonné ustanovenia:

Podľa ust. § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (v texte aj len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 580 OZ ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovaný má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,

Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len "faktúra"), a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve.

Súd na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 515,54 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 515,54 € od 23.03.2018 do zaplatenia.

Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

Predovšetkým súd uvádza, že žalobca si svoj nárok voči žalovanému – spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group uplatnil v zmysle ust. § 15 ods. 1 druhej vety zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Žalobca sa žalobou teda domáhal náhrady škody priamo voči poisťovni, z dôvodu, že poisťovňa odmietla uznať celkovú výšku škody, ktorá vznikla poškodenému pri dopravnej nehode zo dňa 27.12.2017 titulom nájmu náhradného motorového vozidla zn. G. H., EČV: D., ktoré poškodený používal namiesto svojho motorového vozidla zn. E. F., EČV: XZXXXXX, poškodeného pri dopravnej nehode. Poškodenému tak vznikla voči poisťovateľovi pohľadávka na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 27.12.2017 na vozidle značky E. F., EČV: XZXXXXX.

Žalobca si svoje právo voči žalovanému uplatnil ako postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 25.01.2018 medzi A. B. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej zmluvy bolo postúpenie na žalobcu pohľadávky za odplatu vo výške 1.200 € (ktorá suma zodpovedá sume vyúčtovanej faktúrou č. 2018010, vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného vozidla) v zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Poisťovňa pred začatím konania uhradila časť nákladov za nájom vozidla vo výške 684,46 eur s DPH € a žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia poisťovňou neuznanej sumy 515,54 eur.

V konaní bolo nesporné, že dňa 27.12.2017 došlo v Žiline ku dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. E. F., EČV: XZXXXXX postupcu – poškodeného A. B., z ktorého dôvodu bol poškodený vylúčený z užívania motorového vozidla, a preto na svoje súkromné účely využíval náhradné vozidlo, z ktorého dôvodu mu vznikla povinnosť uhradiť nájomné za nájom náhradného vozidla.

Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu (vydanému dňa 21.05.2018 v upomínacom konaní) a v podaní doručenom súdu dňa 11.10.2018 poprel dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy z nasledovných dôvodov:

v žalobe absentujú dostatočné skutkové tvrdenia (čo je v rozpore s ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku);

žalobou uplatnený nárok zákon o PZP vyslovene neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka;

žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného; žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitímovaný, keďže zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, pretože poškodený bol dlžníkom žalobcu - v zmysle predloženej faktúry bol zaviazaným subjektom na plnenie práve poškodený a nie žalovaný; nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol preto so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky;

pokiaľ sa žalobca odvoláva na Zmluvu o nájme, nie je zrejmé, kto a kedy ručne dopísal do zmluvy dobu skončenia nájmu, pričom zo žalobcom predloženej dokumentácie nemožno ani zistiť, na akom mieste došlo k prevzatíu a odovzdaniu náhradného vozidla;

žalobca nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať - v Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 25.01.2018 síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti umiestnené v autoservise až do doručenia krycieho listu a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný ani preukázaný, preto je zjavne účelový;

od uplatňovaného nároku žalobca neodpočítal náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by k jeho poškodeniu nedošlo).

V prípade námietky žalovaného o absencii skutkových tvrdení v žalobe, čo je v rozpore s ustanovením § 132 CSP, súd poukazuje na zákonné ustanovenie § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, podľa prvej vety ktorého ustanovenia uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu.

Zo žalobcom tvrdeného skutkového stavu v návrhu na vydanie platobného rozkazu a z listín pripojených k návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní oboznámených v tomto rozsudku je zrejmé, že nárok žalobcu nepochybne vyplýva zo skutočností žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu tvrdených, v spojitosti s listinnými dôkazmi k návrhu pripojenými. Súd poznamenáva, že opisanie skutkového stavu v návrhu v celom rozsahu zodpovedá predloženým listinným dôkazom.

Súd poukazuje, že v zmysle ustanovenia § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní zákon nevyžaduje, aby boli v návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní uvedené skutkové tvrdenia v rozsahu stanovenom ustanovením § 132 ods. 1 a 2 CSP, a napriek tomu žalobca tieto tvrdenia v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol tak, že opísaný skutkový stav zodpovedá požiadavkám ustanovenia § 132 CSP.

Okrem toho žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu (č.l. 92), ako i v ďalšom podaní zo dňa 21.12.2020 podrobne doplnil svoje tvrdenia na odôvodnenie uplatneného nároku, reagujúc tak na námietky vznesené žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu a v podaní žalovaného doručenom súdu dňa 11.10.2018.

Táto námietka žalovaného bola preto nedôvodná.

Pokiaľ žalovaný namietal skutkový základ s tým, že uplatnené právo na náhradu škody z právnej úpravy nevyplýva, súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax, v zmysle ktorej je prenájom náhradného vozidla považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu, upravenú v ustanoveniach § 427, § 420 a § 442 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (v texte aj ako „PZP“). Škoda vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky a spočíva v nákladoch na prenájom náhradného vozidla.

Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú ustanovenia § 427 OZ alebo § 420 OZ. Za škodu bude teda zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ, alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov v zmysle ust. § 427 a nasl. OZ spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou

škodou musí byť príčinná súvislosť. Vzhľadom na to, že škoda spôsobená na motorovom vozidle EČV: XZXXXXX je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 prvej vety Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním, alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať. Pod pojmom škoda je treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch ako všeobecným ekvivalentom. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Zavinenie, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu má charakter subjektívny, lebo znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode.

Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z právneho hľadiska ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

Ako už súd uviedol vyššie, mal za nesporné, že dňa 27.12.2017 došlo v Žiline ku dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. E. F., EČV: XZXXXXX postupcu – poškodeného A. B., a to prevádzkou motorového vozidla Irisbus Crossway, EČV: C. v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovanej poisťovne, z ktorého dôvodu bol poškodený vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a preto na svoje súkromné účely využíval náhradné vozidlo, z ktorého dôvodu mu vznikla povinnosť uhradiť nájomné za nájom náhradného vozidla, predstavujúce ujmu na majetku, teda škodu, ktorej náhrady sa žalobca ako právny nástupca v tomto konaní domáha, keďže si svoj nárok u žalovaného uplatnil v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. sčasti neúspešne (čo do žalovanej sumy 515,54 eur).

Súd pre úplnosť poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.

Z uvedeného je zrejmé, že námietka žalovaného, že uplatnené právo na náhradu škody z právnej úpravy nevyplýva, je nedôvodná, ako je aj nedôvodná námietka žalovaného ako poisťovateľa, u ktorého bolo poistené motorové vozidlo (ktorého prevádzkou bola dňa 27.12.2017 spôsobená škoda pri dopravnej nehode), o nedostatku jeho vecnej pasívnej legitimácie v tomto konaní. Vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Vecne legitimovanou je tá sporová strana, ktorá je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v spore rozhoduje. V konaní bolo preukázané, že žalovaný je nositeľom tých povinností, titulom ktorých si žalobca voči nemu uplatnil svoj nárok.

K námietke žalovaného týkajúcej sa nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu súd uvádza:

Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitímovaný, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka (pretože poškodený bol dlžníkom žalobcu - v zmysle predloženej faktúry bol zaviazaným subjektom na plnenie práve poškodený a nie žalovaný; nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol preto so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky), tak súd uvádza, že táto problematika už bola judikatúrou ustálená a takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu.

Súd poukazuje napr. na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v zmysle ktorého „...záver súdu, že nebol preukázaný vznik škody poškodeného t.j. zaplatenie nájomného za požičanie vozidla, tak je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení z 2.4.2013, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Tiež odvolací súd prisvedčil námietke odvolateľa, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby, keďže poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná škoda ešte nevznikla. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1, Obč. zák. v spojení so zák. č. 381/2001, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1, Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitímovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných.“

Je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, a to za predpokladu, že zo zákona nevyplýva zákaz postúpenia pohľadávky.

Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia. Z právneho hľadiska započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké, ako v prípade platenia. Úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z.z. predstavuje náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Nejde teda o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je žalobca aktívne legitímovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla.

Podľa článku 5 Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 25.01.2018 medzi spoločnosťou Náhradné vozidlo, s.r.o. a A. B. zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán tejto zmluvy započítaním, konkrétne zanikli pohľadávka poškodeného voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy na odplatu za postúpenie

pohľadávky a pohľadávka žalobcu ako prenajímateľa voči poškodenému ako nájomcovi na úhradu nájomného titulom zmluvy o nájme.

Okrem toho súd poukazuje, že žalovaný síce paradoxne namieta vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu a svoju vecnú pasívnu legitimáciu, a to napriek tomu, že žalovaný adresoval svoje Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 09.03.2018 priamo žalobcovi - spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., teda poisťovňa akceptovala v plnom rozsahu právne nástupníctvo žalobcu ako postupníka zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ako i svoje právne postavenie poisťovateľa a svoju povinnosť na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP, keď žalobcovi predmetným Oznámením:

jednak predložila výpočet výšky poistného plnenia,

zaslala čiastočné poistné plnenie vo výške 684,46 € a tiež uviedla dôvody, pre ktoré nepriznala poistné plnenie v celom rozsahu.

Ak by mal žalovaný akékoľvek pochybnosti o postúpení predmetnej pohľadávky, a o svojej povinnosti podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, nepoukázal by krátené poistné plnenie na účet žalobcu.

K námietke žalovaného, že zo zmluvy o nájme nie je zjavné, kto a kedy ručne dopísal do zmluvy dobu skončenia nájmu, pričom zo žalobcom predloženej dokumentácie nemožno zistiť, na akom mieste došlo k prevzatiu a odovzdaniu náhradného vozidla, súd uvádza, že uvedené tvrdenia žalovaného sú irelevantné, keďže v konaní nebol sporný samotný vznik záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a poškodeným na základe zmluvy o nájme č. 107/2017. Okrem toho v momente uzatvorenia nájomnej zmluvy nemuselo byť jej účastníkom známe, ako dlho bude nájomný vzťah trvať. Výkladom zmluvy, aj s poukazom na jej grafické vyhotovenie, je možné dospieť k záveru, že z tlačeneho textu zmluvy, v zmysle ktorého nájom začína dňom 27.12.2017 a z neuvedenia dátumu ukončenia nájmu v tlačenej texte zmluvy, ktorý dátum bol do zmluvy dopísaný v deň, v ktorý došlo k skončeniu nájmu, t.j. 25.01.2018, a to ručne napísaným písmom, vyplýva, že nájom bol dohodnutý na dobu neurčitú, a to, v tomto prípade, s očakávaným dátumom skončenia nájmu ku dňu ukončenia opravy poškodeného vozidla. Na trvanie doby nájmu má vplyv práve dátum vydania opraveného vozidla poškodenému, ktorý dátum je zase závislý od doručenia krycieho listu poisťovňou autoservisu. Tento dátum nemusí byť vopred s určitou známy, keďže má naň vplyv viacero objektívnych faktorov nezávislých od vôle zmluvných strán zmluvy o nájme.

Na základe uvedeného súd uzatvára, že aj keď dátum ukončenia nájmu je dopísaný v zmluve ručným písmom v deň, kedy sa nájom skutočne skončil, nemôže to v tomto prípade vyvolávať pochybnosť o platnosti zmluvy o nájme, a tým o vzniku a trvaní záväzkovo-právneho vzťahu založeného zmluvou o nájme č. 107/2017.

Námietka žalovaného, že zo žalobcom predloženej dokumentácie nemožno zistiť, na akom mieste došlo k prevzatiu a odovzdaniu náhradného vozidla, je úplne irelevantná, keďže, ako súd uvádza aj vyššie, v konaní bol preukázaný vznik záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a poškodeným na základe Zmluvy o nájme č. 107/2017 uzatvorenej dňa 27.12.2017, pričom žalovaný ani netvrdil, aký význam by malo mať miesto odovzdania a prevzatia motorového vozidla pre žalobou uplatnený nárok v tomto konaní.

Okrem toho odovzdanie motorového vozidla nájomcovi zo strany prenajímateľa a vrátenie vozidla nájomcom prenajímateľovi nepochybne vyplýva z predloženej Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 107/2017, podľa ktorého bolo náhradné vozidlo odovzdané nájomcovi dňa 27.12.2017 a zo strany nájomcu vrátené prenajímateľovi dňa 25.01.2018.

K námietke žalovaného, že žalobca nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať, súd uvádza:

Na tomto mieste súd poznamenáva, že žalovaný spochybnil aj Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 25.01.2018, v ktorom poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti umiestnené v autoservise až do doručenia krycieho listu a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, a preto bol prenájom náhradného vozidla nevyhnutný. Tieto dôvody neboli podľa názoru žalovaného žiadnym spôsobom bližšie špecifikované, ani preukázané, preto sú účelové. Žalovaný tiež tvrdil, že moment doručenia krycieho listu autoservisu je irelevantný, keďže autoservis nie je oprávnený zadržiavať už opravené motorové vozidlo poškodeného, resp. podmieňovať jeho vydanie poškodenému doručením krycieho listu poisťovne.

K tomu súd poznamenáva, že žalovaný v súvislosti s týmito tvrdeniami neuviedol žiadne konkrétne dátumy, teda ani dátum vykonania (ukončenia) opravy v autoservise a ani dátum vydania krycieho listu, preto je táto obrana žalovaného nedostatočná vzhľadom na neúplné a tým aj nepreukázané tvrdenia.

Predovšetkým však súd uvádza, že obranná argumentácia žalovaného, vo vzťahu k účelnosti dĺžky nájmu, že motorové vozidlo bolo nedôvodne umiestnené v autoservise až do doručenia krycieho listu, je irelevantná, keďže v konaní nebola a ani nemohla byť spornou primeranosť doby nájmu, a to vzhľadom na priznanie poistného plnenia zo strany žalovanej poisťovne za celú dobu nájmu náhradného vozidla, t.j. v trvaní 30 dní.

Pre úplnosť súd poukazuje, že už bolo ustálené súdnou praxou, vychádzajúcou z postupu poisťovní pri likvidácii poistných udalostí a ich spolupráce s autoservisami, že opravené motorové vozidlá sa vydávajú ich vlastníkom až po vystavení krycieho listu poisťovňami. Krycí list totiž slúži autoservisom ako záruka uhradenia ceny za opravu. Doba nevyhnutná na nájom náhradného vozidla končí vtedy, keď autoservis odovzdá opravené vozidlo jeho vlastníkovi, k čomu dôjde až po doručení krycieho listu.

Súd má za to, že takýto postup autoservisov je oprávnený, keďže v prípade akejkoľvek každej inej opravy motorového vozidla v autoservise je objednávateľ opravy povinný uhradiť autoservisu cenu za opravu v čase, keď si opravené vozidlo od autoservisu preberá, pokiaľ sa s autoservisom nedohodne inak. Vyhotovenie krycieho listu poisťovňou je pre autoservis zárukou, že ním realizovaná oprava vozidla mu bude uhradená, keďže z krycieho listu vyplýva vyúčtovanie poistného plnenia a vyplýva, že poisťovňa na základe svojho šetrenia poistnej udalosti uhradí cenu za opravu vo výške uvedenej v krycom liste. Z krycieho listu je teda jedným známym subjektom, ktorému vznikol záväzok uhradiť cenu za opravu a jedným je zrejme výška sumy, ktorú tento subjekt autoservisu za opravu uhradí.

Námietka žalovaného, že žalobca nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, je nedôvodná, keďže žalobca predložil Čestné prehlásenie poškodeného A. B. zo dňa 25.01.2018, v ktorom poškodený uviedol, že mal od spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o. prenajaté náhradné vozidlo zn. G. H. na dobu od 27.12.2017 do 25.01.2018 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9565247167 zo dňa 27.12.2017 v autoservise až do vystavenia krycieho listu poisťovňou, po uvedení doby nemal k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný.

Tým mal súd preukázanú nevyhnutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla. V konaní nebolo preukázané, že by poškodený využíval náhradné motorové vozidlo na iný účel, ako svoje vlastné poškodené vozidlo. Žalovaný nenavrhol v tomto smere vykonanie ďalšieho dokazovania.

V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, súd poukazuje, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akosi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Nebolo preukázané, že by poškodený využíval náhradné motorové vozidlo na iný účel, ako svoje vlastné vozidlo, teda na zabezpečovanie svojich súkromných potrieb. Nie je možné od poškodenému spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

V konaní bola spornou výška náhrady škody vzniknutá titulom nájmu náhradného vozidla, a to z hľadiska výšky nájmu / 1 deň nájmu náhradného vozidla, keď žalovaný priznal žalobcovi náhradu škody za 30 dní nájmu na základe nájomného vo výške určenej vlastnou úvahou poisťovne, t.j. vo výške 25 eur za 1 deň nájmu, v celkovej výške 684,46 €. Žalovaný znížil uplatnenú sumu 1.200 eur jednak o sumu 420 eur (t.j. nájomné za 1 deň znížené o sumu 14 eur x 30 dní) - nepriznal teda nájomné za 30 dní nájmu dojednané zmluvou vo výške 39 € za 1 deň (39 eur x 30 dní = 1.170 €), jednak o sumu poplatku 30 € za pristavenie a prevzatie vozidla.

Žalovaný odpočítal od žalobcom uplatnenej sumy 1.200 eur aj sumu 54,80 € za zhodnotenie (amortizáciu) a sumu 10,74 € ako pevné náklady na prevádzku poškodeného vozidla. V súčte tak bola odpočítaná suma 515,54 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní voči žalovanému uplatnil.

Súd poukazuje, že krátenie poistného plnenia nebolo v konaní zo strany žalovaného vôbec odôvodnené, keď žalovaný sa k dôvodom krátenia v odpore proti platobnému rozkazu, a ani v podaní zo dňa 11.10.2018 vôbec nevyjadril. Tieto dôvody krátenia nie sú špecifikované ani v Oznámení o poistnom plnení žalovaného zo dňa 09.03.2018, v ktorom poisťovňa uviedla vo Výpočte poistného plnenia len číselné údaje – t.j. od akej sumy odpočítala ďalšie sumy a k týmto sumám uviedla stručnú poznámku. Konkrétne uviedla, že od sumy 1.200,- € odpočítala:

sumu 30,- € ako nesúvisiacu položku (poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla),

sumu 420,- € ako neprimerané náklady za náhradné vozidlo (priznaná sadzba 25,- € / deň),

sumu 54,80 € za zhodnotenie (amortizáciu),

sumu 10,74 € ako pevné náklady na prevádzku poškodeného vozidla,

výsledné poistné plnenie tak predstavuje sumu 684,46 €.

Pokiaľ žalovaný nepriznal žalobcovi poistné plnenie vychádzajúc z ceny nájmu 39 € za 1 deň nájmu (ako si ho žalobca u poisťovne uplatnil), ako to vyplýva z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 09.03.2018, podľa ktorého bola denná sadzba nájomného upravená poisťovňou, ako neprimerane účtovaná, na sumu 25 € s DPH / 1 deň, tak súd konštatuje, že z predložených listinných dôkazov v konaní nevyplýva dôvod takéhoto zníženia poisťovňou sadzby nájomného dojednaného zmluvou vo výške 39 eur / 1 deň nájmu na sumu 25 eur / 1 deň nájmu, a tým zníženia výsledného poistného plnenia.

Nie je zrejmé, ako dospela poisťovňa k záveru o primeranosti dennej sadzby nájomného vo výške 25 €. Ani v konaní nebolo žalovaným vysvetlené, z akého dôvodu žalovaný považoval práve výšku nájmu 25 € / 1 deň za primeranú.

Všeobecné konštatovanie poisťovne, t.j. bez konkrétneho, zrozumiteľného a dostatočného odôvodnenia neprimeranosti výšky nájomného 39 eur / 1 deň nepredstavuje relevantný dôvod spochybňujúci žalobcom uplatnený nárok čo do jeho výšky, pre ktorý by žalobca nemal mať právo na poistné plnenie vo výške sumy 1.170 € titulom nájmu.

Naproti tomu žalobca preukázal primeranosť dojednanej ceny nájmu 39 eur za 1 deň, a to predložením cenníkov autopožičovní (č.l. 100, 101), z ktorých ale nevyplýva cena nájmu 25 eur za 1 deň nájmu tvrdená poisťovňou, ale cena 42 eur a 40,80 eur s DPH za 1 deň nájmu porovnateľných motorových vozidiel.

Súd poznamenáva, že poškodený ani nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi posudzovanie požičiavania motorových vozidiel u jednotlivých poisťovní. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poisťnou udalosťou je zaťažovaním a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného.

Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie individuálny výpočet nájomného poisťovňou.

Poisťnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý ak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady nájomného z takéhoto stavu vzniknuté sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi v rámci vzniku poisťnej udalosti zaplatiť.

Čo sa týka žalovaným nepriznanej náhrady škody vo výške 30 € titulom poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, tento poplatok bol účastníkmi Zmluvy o nájme č. 20/2019 dohodnutý v rámci nájmu ústnou formou.

V zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka je neplatným taký právny úkon, ktorý nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Tam, kde nie je predpísaná písomná forma právneho úkonu, môžu účastníci zmluvy stanoviť vzájomnou dohodou určitú formu právneho úkonu, ktorá je potom pre nich rovnako záväzná, ako zákonná forma právneho úkonu. Ak zákon nepredpisuje pre právny úkon písomnú formu, nie je vylúčené, aby časť právneho úkonu bola realizovaná v písomnej forme a iná časť vo forme ústnej.

Pre platnosť nájomnej zmluvy nie je vo všeobecnosti stanovená písomná forma. Písomnú formu musí mať zmluva len vtedy, ak to vyplýva zo zákona (napr. zmluva o nájme nebytových priestorov v zmysle zákona č. 116/1990 Zb.), alebo ak si to účastníci zmluvy dohodnú.

V danom prejednávacom prípade bola Zmluva o nájme č. 107/2017 uzatvorená na základe dohody zmluvných strán v dohovorenej písomnej forme a časť tohto právneho úkonu, týkajúca sa dojednania poplatku vo výške 30 eur za pristavenie a prevzatie vozidla bola dohodnutá vo forme ústnej.

V prípade poplatku vo výške 30 eur za pristavenie a prevzatie vozidla sa jedná o jednorazový poplatok, predstavujúci náklady spojené s nájmom náhradného vozidla, vzniknutý v súvislosti s odovzdaním, prevzatím a pripravením vozidla očisteného pre ďalšieho klienta, z toho dôvodu ho autopožičovne fakturujú spolu s nájmom. Predmetný poplatok je teda vynaložený v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, a preto je potrebné aj túto sumu považovať za skutočnú škodu, vzniknutú vo forme majetkovej ujmy, reprezentujúcu majetkovú hodnotu, ktorú bolo tiež nutné vynaložiť.

Nárok na náhradu škody vo výške 30 € bol tiež uplatnený dôvodne a nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalovaného uvedené vo výpočte výšky plnenia (ktoré je súčasťou Oznámenia žalovaného o poisťnom plnení zo dňa 09.03.2018) na odôvodnenie odpočítania tejto sumy, že v prípade poplatku 30 eur sa jedná o „nesúvisiacu položku“.

K námietke žalovaného, že žalobca neodpočítal od uplatňovaného nároku náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by k jeho poškodeniu nedošlo, súd poukazuje, že žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 09.03.2018 len uviedol, že odpočítava sumu 10,74 € ako pevné náklady na prevádzku poškodeného vozidla.

Z takéhoto vyjadrenia poisťovne však nevyplýva spôsob výpočtu a tým ani dôvod, prečo poisťovňa dospela práve k sume 10,74 eur. K tejto spornej skutočnosti žalovaný neuviedol relevantné tvrdenia ani v konaní. Tvrdenie o prevádzkových nákladoch uvedené žalovaným v rámci jeho námietky v jeho podaní zo dňa 11.10.2018 je nedostatočné z dôvodu jeho neurčitosti, keď žalovaný jednak nešpecifikoval, o konkrétne ktoré prevádzkové náklady by sa malo jednať, ktoré mal teda poškodený nevyužívaním svojho vozidla ušetriť počas 30 dní doby nájmu náhradného vozidla a jednak neuviedol ani výšku týchto nákladov, o ktorú by svoje tvrdenia oprel. Suma 10,74 eur vyplýva len z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 09.03.2018, ktorý listinný dôkaz v konaní predložil žalobca.

Okrem toho je takéto odpočítanie nákladov v zmysle súčasnej rozhodovacej praxe súdov neprípustné, keďže cena motorového vozidla, ktoré bolo pri dopravnej nehode poškodené, sa v skutočnosti na trhu reálne znížila, a to nepochybne o sumu väčšiu, než je suma, ktorá spočíva v prevádzkových nákladoch. Súd ale poukazuje, že poškodený bol nútený vynaložiť neporovnateľne vyššie náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla, v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, pričom súd má za to, že tieto náklady, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, sú zanedbateľné v porovnaní so sumou nájomného za náhradné motorové vozidlo.

V konaní bolo sporným aj krátenie poistného plnenia o sumu 54,80 eur, odpočítanú z poistného plnenia, v zmysle Oznámenia poisťovne zo dňa 09.03.2018 za zhodnotenie (amortizáciu). Aj vo vzťahu k tejto spornej skutočnosti je súd nútený konštatovať absenciu akýchkoľvek relevantných tvrdení žalovaného na preukázanie dôvodnosti predmetného krátenia poistného plnenia.

Z číselného údaja sumy 54,80 eur a ani z následnej poznámky žalovaného v jeho Oznámení zo dňa 09.03.2018, uvedenej pri tejto sume: „za zhodnotenie (amortizácia)“ nevyplýva ani základ a ani výpočet výšky takéhoto krátenia. Pokiaľ mal žalovaný na mysli prípadné zhodnotenie motorového vozidla v rámci jeho opravy po dopravnej nehode, a to v dôsledku použitia nových náhradných dielov, tak súd poukazuje, že vyriešenie tejto otázky už bolo súdnou praxou ustálené tak, že opravou motorového vozidla sa dosiahlo len to, motorové vozidlo poškodené pri dopravnej nehode bolo uvedené do rovnakého technického stavu, v akom bolo pred dopravnou nehodou. Opravou motorového vozidla poškodený len odstraňoval následky dopravnej nehody, pričom tento stav mu bol dopravnou nehodou vnútený. Je absurdné požadovať od poškodeného, aby za účelom predchádzania vzniku akéhosi bezdôvodného obohatenia použitím nových náhradných dielov pri oprave vozidla poškodeného pri dopravnej nehode musel poškodený vynakladať ďalšie úsilie a dokonca si zabezpečovať opotrebované náhradné diely v takom stave a v takej hodnote, v akej boli tieto diely, vmontované do motorového vozidla, v čase pred dopravnou nehodou.

Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem leadere - nikoho nepoškodzovať. Náhradou škody sa majú v plnej miere kompenzovať ako zásah do majetkových práv poškodeného, tak aj ťažkosti vyvolané dopravnou nehodou, ktoré spôsobili obmedzenie dovtedajšieho fungovania poškodeného, znemožnením používania poškodenému jeho vlastného motorového vozidla a nutnosťou vyhľadávania náhrady za poškodené motorové vozidlo.

V konaní tak nebola preukázaná dôvodnosť odpočítania zo strany žalovaného od žalobcom uplatneného nároku na poistné plnenie vo výške 1.200 eur sumy 420 eur (ako neprimeraného nájomného), sumy 30 € (ako poplatku za prístavenie a prevzatie vozidla, sumy 54,80 € (za zhodnotenie - amortizáciu) a sumy 10,74 € (ako pevné náklady na prevádzku poškodeného vozidla).

Žalovaný dôkazné bremeno tvrdenia, že šetrenie poisťnej udalosti ním vykonané bolo v súlade so zákonom, neuniesol.

Súd na tomto mieste uvádza, že žalovaný vo svojom podaní zo dňa 11.10.2018, ktorým reagoval na vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu, nezaujal žiadne stanovisko k argumentácii žalobcu uvedenej vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu (č.l. 92). Žalovaný v tomto podaní len doplnil svoju obrannú argumentáciu o ďalšie dve námietky, týkajúce sa nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní a neodpočítania od uplatňovaného nároku nákladov, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla. Žalobca sa následne v podaní zo dňa 21.12.2020 podrobne vyjadril aj k týmto ďalším dvom námietkam žalovaného. Súd podanie žalobcu zo dňa 21.12.2020 zaslal právnenému zástupcovi žalovaného spolu s výzvou zo dňa 21.01.2021 na vyjadrenie sa k nemu, riadne doručenou právnenému zástupcovi, na ktorú výzvu už žalovaný nereagoval.

Ako už súd uvádza vyššie, podmienka uvedenia žalobcom rozhodujúcich skutočností v upomíname konaní bola v rozsahu požadovanom zákonom splnená, pričom následne boli zo strany žalobcu v konaní produkované ďalšie, v súlade s ust. § 132 CSP, podrobné skutkové tvrdenia vo vyjadrení žalobcu k odporu žalovaného a v ďalšom podaní žalobcu zo dňa 21.12.2020. Žalovaný mal možnosť sa k týmto tvrdeniam vyjadriť, na ktoré vyjadrenie bol žalovaný súdom výslovne vyzvaný výzvami zo dňa 07.08.2018 a zo dňa 21.01.2021. Žalovaný sa ku všetkým rozhodujúcim skutočnostiam tvrdným žalobcom k otázke výšky uplatneného nároku na náhradu škody nevyjadril a nevyužil tak možnosť produkovať príslušnú obrannú argumentáciu, teda uvádzať príslušné tvrdenia spochybňujúce dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu, ako i predkladať dôkazné prostriedky, resp. ich vykonanie navrhnúť. Žalovaný teda uplatnenú výšku náhrady škody z hľadiska ceny nájmu účinne nepoprel, resp. sa k týmto skutočnostiam vôbec nevyjadril.

Pokiaľ žalovaný túto možnosť nevyužil a nevyjadril sa ku všetkým rozhodujúcim skutočnostiam, a to ani pred vykonaním pojednávania nariadeného na deň 24.02.2021 a substancovane tieto skutočnosti nepoprel, súd preto vychádzal z predpokladu, že všetky žalovaným nepopreté skutočnosti sú nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

Súd poukazuje, že aj keď bolo pojednávanie dňa 24.02.2021 vykonané v neprítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov z dôvodu mimoriadnej pandemickej situácie, a to na základe výslovného súhlasu sporových strán, žalovaný sa do merita veci v uvedenom smere ani v čase pred nariadeným pojednávaním, po doručení predvolania na pojednávanie nariadené na deň 24.02.2021, vôbec nevyjadril.

Žalovaný si tak nesplnil svoju základnú procesnú povinnosť tvrdenia podľa § 150 ods. 1 CSP, t.j. úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (substancované tvrdenia), teda uviesť tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a ku ktorým je možné vykonať dokazovanie. Dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany tvrdili a nie zisťovať to, čo strany tvrdiť opomenuli. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť ani odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 CSP), lebo by takýmto postupom súdu bola porušená rovnosť strán sporu a išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie tej strany, ktorá si povinnosť tvrdenia nesplnila, kedy by súd nesplnenú povinnosť tvrdenia nahrádzal štúdiom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad. Strany majú možnosť produkovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany jednak v sudcovských zákonných lehotách, prípadne až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Žalovaný si túto povinnosť nesplnil, pričom mal možnosť v tomto smere argumentovať a predkladať listinné dôkazy, keďže obidve podania žalobcu, t.j. vyjadrenie žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu a podanie zo dňa 21.12.2020 mu doručené boli (v zmysle doručení na č.l. 120a, 194). Bolo preto nutné konštatovať, že žalovaný dôkazné bremeno neuniesol.

Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena nepreukázaním tvrdných skutočností vznikla dôkazná núdzba, t.j. strana sporu neponúkla, nepredložila dôkazné prostriedky, resp. nenavrhol vykonanie takých dôkazných prostriedkov, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Súd

preto pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov, ktoré mal k dispozícii a na ktoré poukazovali sporové strany (vyhodnotiac tieto dôkazy v ich vzájomnej súvislosti), keďže strany vykonanie žiadnych ďalších dôkazov nenavrhl.

Súd tak mal tvrdenia žalobcu týkajúce sa výšky náhrady škody z hľadiska ceny nájmu a účelnosti takto vynaložených nákladov, za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

V konaní bolo definitívne ustálené a bolo nepochybné, že k vzniku škody – k poškodeniu motorového vozidla zn. E. F., EČV: XZXXXXX došlo pri škodovej udalosti dňa 27.12.2017 prevádzkou motorového vozidla zn. Irisbus Crossway, EČV: C., preto je daná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla škodcu a vzniknutou škodou.

Výška škody 1.200 € vplynula z faktúry č. 2018010 zo dňa 25.01.2018, splatnej dňa 01.02.2018, ktorou dodávateľ Náhradné vozidlo, s.r.o. vyfakturoval poškodenému A. B. sumu 1.200 € titulom nájmu náhradného motorového vozidla, pričom žalovaný bezdôvodne nepriznal žalobcovi náhradu škody v celom rozsahu, ale len v časti, čo do sumy 684,46 eur s DPH €.

Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu škody 515,54 €, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatnil.

Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 515,54 eur od 23.03.2018 do zaplatenia. Z oznámenia o poistnom plnení poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 09.03.2018 adresovaného žalobcovi spol. Náhradné vozidlo, s.r.o. mal súd preukázané, že poisťovňa dňa 07.03.2018 ukončila šetrenie poistnej udalosti.

S poukazom na ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, keďže žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie po skončení prešetrovania poistnej udalosti, na ktoré žalobcovi vznikol nárok, v celom rozsahu, t.j. čo do sumy 1.200 eur, ale poskytol len 684,46 eur, so zvyškom poistného plnenia 515,54 eur sa žalovaný dostal do omeškania dňa 23.03.2018, t.j. v deň nasledujúci po dni 22.03.2018, do kedy plynula lehota 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti v zmysle § 11 ods. 7 cit. zákona na poskytnutie poistného plnenia.

Pre úplnosť súd uvádza, že výklad, v rámci ktorého by nebolo možné poškodenému, resp. jeho právnenému nástupcovi v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona č. 381/2001 Z.z.. Zmyslom vyššie označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne, často bez právne relevantného dôvodu a bez rizika pre poisťovňu takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania.

Súd tak dospel k záveru, že žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania zo žalovanej sumy dôvodne, a to aj z hľadiska jeho zákonnej výšky, podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Súd preto žalobe aj v časti príslušenstva žalovanej istiny vyhovel.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).